

УКРАЇНЬСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ПАРАФІЯ

СВ. ЙОСИФА ОБРУЧНИКА

ST. JOSEPH THE BETROTHED

UKRAINIAN GREEK-CATHOLIC CHURCH

5000 N CUMBERLAND AVE, CHICAGO, IL 60656

773-625-4805 WWW.STJOSEPHUKR.COM STJOSEPHUCC@GMAIL.COM

VERY REV. FR. MYKOLA BURYADNYK - PASTOR

VERY REV. FR. BOHDAN NALYSNYK - ASSOCIATE PASTOR

REV. FR. ANDRIY DELISANDRU - ASSOCIATE PASTOR

REV. PROTODEACON MARKO KRUTIAK

САМАРЕНКА

О невичерпне Джерело життя, Океане милосердя і Господи доброти, Ти зупинився на шляху Своему і сів біля криниці Якова: Самарянці Ти сказав: «Дай Мені напитися», і отримаєш потоки прощення. (Ранкова молитва — Неділя Самарянки)

«А хто питиме воду, яку Я йому дам, той не матиме спраги повік» — Івана 4:14

«Він сказав мені все, що я зробила» — Івана 4:29

Сьогодні, в п'яту неділю пасхального періоду, ми святкуємо Неділю Самарянки. Євангельське читання на сьогодні — з Євангелія від Івана 4:5–42. Це перша з довгих бесід Ісуса, які зустрічаються в Євангелії від Івана. У ній описується дар Бога Отця в Христі. Іван змальовує його як «джерело води», що дає життя і б'є до життя вічно-го.

Сьогодні ми чуємо захоплюючу історію. Вона зосереджена навколо зустрічі Ісуса з самарянською жінкою, яка прийшла по воду опівдні. З перших днів Церкви вона була відома як свята Фотінія. Вона, її двоє синів і п'ять сестер вважаються святими мучениками ранньої Церкви. Після навернення і хрещення апостолами вони вирушили до Риму як місіонери. Загинули мученицькою смертю під час переслідування за Нерона, і їхню пам'ять вшановують 29 лютого.

Прочитайте цю оповідь кілька разів. Її сила втрачається для сучасного читача. У першому столітті вона мала вибуховий ефект! У цій історії Ісус відкриває виклик і порушує два соціальні та релігійні кордони свого часу. По-перше, існувала межа ненависті та упередження між «обраним народом» і чужинцями, яких вважали «відкинутими». По-друге, існували соціальні бар'єри, які забороняли чоловікам і жінкам спілкуватися між собою без належного представлення. Саме тому жінка була вкрай здивована, коли Ісус, юдей, заговорив до неї і погодився пити з її посудини. Це було цілковито неприйнятним для релігійного етикету того часу.

A WOMAN FROM SAMARIA

“O inexhaustible Source of life, Ocean of mercy and Lord of goodness, You stopped on your way and were seated at Jacob’s well: to the Samaritan woman You said: Give Me a drink, and you will receive streams of forgiveness”. (morning prayer-Sunday of the Samaritan Woman).

“Those who drink of the water I will give them will never be thirsty”- John 4:14

“He has told me everything I have ever done”-John 4:29

Today, the fifth Sunday of the Easter season is called the Sunday of the Samaritan Woman. The Gospel read today is from John 4:5-42. It is the first of the long discourses of Jesus, which are found in St. John’s Gospel. In it we are given a description of God the Father’s gift in Christ. John pictured it as being a “spring of water”, life giving, it bubbles up into eternal life.

Today, we have a fascinating story. It centers around Jesus’ meeting with a Samaritan woman who came to fetch water at noon. She is known from the early days of the Church as St. Photina.

She, her two sons and five sisters are regarded as saint martyrs of the early Church. Converted and baptized by the apostles, they traveled to Rome as early missionaries. Martyred under the persecution of Nero, their memory is commemorated on February 29th.

Read the narrative several times. Its force is lost on modern readers. It really was explosive to first century Christian readers! In this narrative Jesus openly challenges and breaks open two social and religious boundaries of His time. First, there was a boundary of hate and prejudice that existed between the “chosen people” and the outsiders who were known as “rejected”. Secondly, there were social boundaries, which prohibited men and women to associate together or carry on conversation with each other without the proper introductions. So, the woman was taken back in great surprise when Jesus, a Jew, speaks to her and is willing to drink from her water jar. This was totally not acceptable for the religious etiquette of the day.

Була полуденна пора. Це був час сієсти, і всі перебували в домівках. Вулиці були порожні. Поява жінки біля криниці в цей час дня свідчить про її ізольоване становище в суспільстві міста. Через свою сексуальну розпущеність вона була залишена на самоті зі своїм «карусельним» оточенням чоловіків-друзів. Вона мала очевидну внутрішню порожнечу. Вона намагалася заповнити її короточасними стосунками. Вона шукала «єдиного, справжнього» у своєму житті. Можливо, у сучасному світі вона стала б героїнею якогось денного ток-шоу.

Зверніть увагу: Ісус ніколи не засуджує її як грішницю. У лагідний спосіб Ісус виводить на світло порожнечу її життя. Євангелист Іван змальовує її як зразок людини, яка зростає у вірі. Вона починає здогадуватися, що цей юдейський чужинець може бути Месією. Наприкінці розповіді вона вже представлена як свідок Ісуса. Слова Ісуса переміщують її з ізоляції до віри, а потім до місії серед мешканців Сихара. Її навернення не сталося через чудо, а через слова Ісуса.

Коли Господь прийшов до криниці, самарянська жінка звернулася до Нього зі співчуттям: «Дай мені води віри — і я прийму воду хрещення, радість і відкуплення». (Молитва вечірні)

На іконі на першій сторінці сьогоднішнього бюлетеня ми бачимо криницю у формі хреста. Це нагадування про хрещальну купіль, у якій ми отримали дар, обіцяний Фотинії — «джерело води, що б'є до життя вічного». Упродовж пасхального періоду нам постійно нагадується про це.

Самарянка Фотинія — це образ нашого хрещення. Хоча криниця Якова не змогла втамувати її спрагу, Господь відкрив їй справжнє поклоніння Богу — Отцеві в дусі й істині. Упродовж цього тижня ми черпаємо з джерела просвіти та наслідуємо святу й покайну Фотинію — жінку, просвічену Господом. День її пам'яті 26 лютого.

It was noon. This was siesta time and everyone was inside. The streets were deserted. The woman's appearance at the well at this time of day indicates her isolated position in the town's society. Sexually promiscuous, she was left to herself and her merry-go-round retinue of men friends. There was an obvious emptiness within her. She had attempted to fill it with fleeting relationships. She was looking for "Mr. Right" in her life. Maybe in today's world she would have wound up on some afternoon talk show.

Notice, Jesus never judges her as being a sinner. In a gentle way, Jesus brings the emptiness of her life into light. John portrays her as a model of one who is growing in faith. It begins to dawn on her that this Jewish stranger might be the Messiah. At the end of the narrative she is portrayed as a witness to Jesus. Jesus' words have moved her from isolation to faith to being a missionary to the people of Sychar. Her conversion is not effected by a miracle but by the words of Jesus.

When the Lord came to the well, the Samaritan woman asked Him in His compassion: "Give me the water of faith and I will receive baptismal waters, joy and redemption." (Vesper prayer)

In the icon on the front of today's bulletin we see the well in the form of a cross. It is a reminder of the baptismal font in which we have received the gift promised to Photina—"a spring of water bubbling up to eternal life" During the Easter season we are constantly reminded of this.

"The Samaritan woman, Photina, is an image of our baptism. Though the well of Jacob could not quench her thirst, The Lord revealed to her the true worship of God, the Father in spirit and truth. During this week we draw from the waters of the well of enlightenment and imitate the holy and repentant Photina, the woman enlightened by the Lord. Her feast day is February 26th

ВІТАННЯ З НАГОДИ ПЕРШОЇ СПОВІДІ

CONGRATULATIONS ON THE OCCASION OF YOUR FIRST CONFESSION

СИМВОЛ ВІРИ — ДЖЕРЕЛО ІСТИНИ

Продовжуємо ми розпочнемо серію коротких роздумів над Нікейським символом віри. Запрошуємо вас читати, роздумувати й молитися разом з нами..

3-й член Символу віри

«І задля нас, людей, і нашого ради спасіння»

Бог зробив щось неймовірне — заради нас, щоб нас спасти. Він побачив, як ми заплуталися у гріхах, як самі не можемо вибратися з темряви, як тягар життя і смерть віддаляють нас від світла. І тоді — не чекаючи, поки ми самі знайдемо шлях — Він сам приходить до нас.

Це означає: Бог не стоїть осторонь. Він — за нас. Він — із нами.

Цей рядок — серце Євангелія. Як писав святий Іриней Ліонський, «Слава Божа — це живий чоловік, а життя людини — це бачити Бога». Саме для того, щоб повернути нам втрачений зв'язок із Богом, Син Божий входить у нашу історію.

Святий Афанасій Великий каже:

«Бог став людиною, щоб людина стала богоподібною».

Гріх зруйнував спілкування з Богом. І жодна людина не могла відновити це сама. Тому Сам Бог, не покидаючи небес, приходить до нас. Але не як Суддя, а як Той, Хто «покладає душу свою за друзів» (Ів. 15:13).

Це — ініціатива Божої любові, без якої наше спасіння було б неможливе.

«Зійшов із небес»

Це не про те, що Ісус просто спустився з неба, як з хмари. Це про те, що Він залишив свою славу, свою силу, свою небесну велич — і ввійшов у наш світ. У світ болю, зради, бруду, війни, несправедливості. Бог став близьким.

Це якби цар залишив палац і прийшов почувати на вулиці — заради тих, кого любить. Але ще глибше: Він не просто прийшов — став одним із нас.

Це не означає, що Христос «вийшов» із певного місця. Бог не обмежений простором. «Зійшов» — це образ того, як Він принизив Себе, увійшов у створений світ, обмежив Себе в любові.

Апостол Павло пише: «Він, будучи в Божій природі, не вважав за здобич бути рівним Богові, але понизив Себе, ставши слугою» (Флп. 2:6–7).

А святий Григорій Богослов пояснює:

«Невидимий стає видимим, безтілесний — приймає тіло, безсмертний — входить у час і піддається стражданню... все заради тебе, людино!»

Це таємниця кенозису (грец. κένωσις) — самоприниження

«І воплотився з Духа Святого і Марії Діви»

Ісус народився не як звичайна дитина. Його зачаття було ділом Святого Духа, а не звичайної людської любові. Це значить, що в Ньому з самого початку була божественна чистота і сила.

Але народився Він від Марії Діви — тобто був справжньою людиною. У Нього було тіло, яке могло втомлюватись. Він міг плакати, радіти, боятися.

Бог — у тілі. Бог — у лоні жінки. Бог — немовля. Це не казка — це найбільша таємниця і найбільша надія нашого життя.

Тут відкривається таємниця Вплочення, яка вражала навіть ангелів.

продовження на стор 8

THE CREED — A SOURCE OF TRUTH

We continue the series of brief reflections on the Nicene Creed. We invite you to read, reflect, and pray with us.

3RD ARTICLE OF THE CREED

“And for us men, and for our salvation”

God did something unimaginable—for us, to save us. He saw how deeply we were entangled in sin, how we could not free ourselves from the darkness, how the weight of life and death pulled us away from the light. And then—without waiting for us to find a way—He came to us Himself. This means: God is not distant. He is for us. He is with us.

This line is the heart of the Gospel.

As St. Irenaeus of Lyons wrote: “The glory of God is a living man; and the life of man is the vision of God.”

To restore our lost communion with God, the Son of God enters our history.

St. Athanasius the Great said: “God became man so that man might become godlike.” Sin had broken our fellowship with God. And no human could restore it.

So God Himself, without leaving heaven, comes to us. But not as a Judge, rather as the One who “lays down His life for His friends” (John 15:13).

This is the initiative of Divine love—without it, our salvation would be impossible.

“He came down from heaven”

This doesn’t mean that Jesus simply descended from a cloud. It means He left behind His glory, His power, His heavenly majesty—and entered our world.

A world of pain, betrayal, filth, war, and injustice.

God became near. It’s as if a king left his palace to sleep on the streets for the sake of those he loves.

But even deeper: He didn’t just visit—He became one of us. This doesn’t mean Christ “departed” from a place—God is not bound by space.

“He came down” is an image of how He humbled Himself, entered the created world, and limited Himself in love.

St. Paul writes: “Though He was in the form of God, He did not count equality with God a thing to be grasped, but emptied Himself, taking the form of a servant” (Phil. 2:6–7).

And St. Gregory the Theologian explains:

“The Invisible becomes visible, the Bodiless takes on a body, the Immortal enters time and suffers... all for you, O man!” This is the mystery of kenosis (Greek: κένωσις)—God’s self-emptying.

“And was incarnate of the Holy Spirit and the Virgin Mary”

Jesus was not born as an ordinary child. His conception was the work of the Holy Spirit—not human desire.

This means that from the very beginning, He bore divine purity and power. But He was born of the Virgin Mary—meaning He was truly human.

He had a body that could grow tired. He could cry, rejoice, be afraid.

God—in the flesh. God—in a woman’s womb. God—as an infant. This is not fantasy—it is the greatest mystery and the greatest hope of our lives.

Here opens the mystery of the Incarnation, which astonished even the angels.

Continued on p. 8

**СЬОМА ВСЕАМЕРИКАНСЬКА
МОЛОДІЖНА ПРОЩА**

12-15 червня 2025 року
парафія Покрови Пресвятої Богородиці, м. Парма, Огайо

НАДІЯ У ТОБІ:
молодь, яка змінює світ

Програма прощі

ДЕНЬ 1
Четвер 12-го червня 2025 р.Б.

18:00	Приїзд перших прочан, знайомство, спілкування, розбиття наметів
21:00	Молебень до Богородиці

ДЕНЬ 2
П'ятниця 13-го червня 2025 р.Б.

07:00	Ранкова молитва, сповідь
08:00	Свята Літургія, Написання листа до Бога з особистим наміренням на прощу.
09:30	Сніданок
10:30	І сесія теми: «Християни вчора і сьогодні»
11:30	Праця в малих групах, обговорення доповідей, особисті свідчення (парафіяльні приміщення)
13:00	Обід, нагода для спілкування
14:00	Вільний час (спілкування, розмова зі священником)
15:00	Читання Святого Письма (за методом Lectio Divina)
16:00	Активний відпочинок - спортивні змагання, ігри для дітей
18:00	Вечеря
19:00	Духовні вікторини для двох вікових груп
20:30	Молитва Тезе
	Молитва Прослави
21:30	Похід з свічками, Ісусова молитва
22:00	Акафіст до Богородиці

**SEVENTH ALL AMERICAN
YOUTH PILGRIMAGE**

June 12-15, 2025
Pokrova Ukrainian Catholic Church

HOPE IS IN YOU:
the youth who are changing the world

01 Divine Liturgy, Sacraments, Reconciliation and Eucharist

02 Conversations on timely topics

03 Jesus prayer, Talze prayer, Praise prayer

04 Recreation: hiking in the beautiful parks

05 Bonfires

06 Sports games, competitions

Additional information and registration is available on the official Facebook page of the All-American Youth Pilgrimage: <https://www.facebook.com/share/p/1LSbvnqjLS/?mibextid=wwXlfr>

Зaproшyємо дітей 7-14 років відвідати наш денний табір

**ВЕСЕЛІ
КАНІКУЛИ
З БОГОМ**

РЕЄСТРАЦІЯ

8:30 - 17:00
\$45 за день

МОЛОДЬ PRO

У програмі: Веселі ігри, молитва, катехизація, і найголовніше - у колі друзів і без гриха.

ST. JOSEPH THE BROTHERHOOD UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH
5000 N CUMBERLAND AVE

INTENTIONS

SUN MAY 18 — SUNDAY OF THE SAMARITAN WOMAN

MARTYR THEODOTUS OF ANCYRA

7:15 AM - Morning Matins / Утреня

7:30 AM - Divine Liturgy (Eng.)

9:30 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

11:30 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

Our clergy will be attending a mandatory Clergy Conference. This week Moleben to the Mother of God will be at 7:00 pm.

Наше духовенство бере участь у обов'язковій конференції. Цього тижня Молебень до Богородиці відбудеться о 19:00. .

MON MAY 19TH - HIEROMARTYR PATRICK OF PRUSSIA AND THOSE WITH HIM

9:00 AM—Divine Liturgy

7:00 PM - Moleben to the Mother of God

TUES MAY 20TH — MARTYR THALELEUS

9:00 AM—Divine Liturgy

7:00 PM - Moleben to the Mother of God

WED MAY 21ST- GREAT RULERS CONSTANTINE & HELEN

9:00 AM—Divine Liturgy

7:00 PM - Moleben to the Mother of God

THURS MAY 22ND — MARTYR BASILISCUS

9:00 AM -Divine Liturgy

7:00 PM - Moleben to the Mother of God

FRI MAY 23RD— VENERABLE EUPHROSINE OF POLOTSK

9:00 AM -Divine Liturgy

7:00 PM - Moleben to the Mother of God

SAT MAY 24TH — VENERABLE NICETAS THE STYLITE OF PEREIASLAV

9:00 AM—Divine Liturgy

5:00 PM - Vespers

SUN MAY 25TH — SUNDAY OF THE MAN BORN BLIND

3RD FINDING OF THE HEAD OF ST JOHN THE BAPTIST

7:15 AM - Morning Matins / Утреня

7:30 AM - Divine Liturgy (Eng.)

9:30 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

11:30 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

6:00 PM - Divine Liturgy (Ukr.)

CANDLES FOR MAY 2025

Memorial Candles

* In loving memory of Bohdan Durbak
(Durbak & Proczko Families)

* In loving memory of Wasyl & Luba Palahniuk
(Palahniuk & Durbak Families)

Perpetual Oil Lamp

* In loving memory of Nathaniel & Dorothy Zabiaka
(Eleanor Goeters)

Lady of Hoshiw Shrine

* Available

* Available

Mother of God Shrine

* In loving memory of the Dackiw, Crowhurst, Barnas,
Andrew & Zubrycky Families (L. Zubrycky)

*For the repose of Eugene & Vasylyna Werbiansky
(Steven Schmaltz)

Iconostas Icon Vigil

Christ the Teacher

* Pour Grace over on the wonderful children who just
received the Mystery of Holy Confession

* Available

Mother of God

* Care for all children as they change by getting older

* Available

St. Joseph the Betrothed

* Help parents as they lead their children to faith and
hope in Jesus.

* Available

St. Nicholas the Wonderworker

*For the health and safety of Fr. Michael Bliszc
(Steven Schmaltz)

*Inspire hope in those suffering in the current
economic situation

Our Lady of Protection

* Health and speedy recovery for Nina (A. Andruch)

* Available

МОЛЕБЕНЬ ДО ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

Протягом усього травня (починаючи з 1 травня) ми будемо молитися Молебень до Богородиці щовечора у будні о 19:00. Молебень — це богослужіння з проханням або заступництвом. Молебень до Пресвятої Богородиці заснований на утрні, яка служиться у святкові дні, і включає читання Євангелія. У цей важкий час війни в Україні ми звертаємося до Богородиці з проханням взяти український народ під свою опіку та молимося за її заступництво на шляху до миру і перемоги..

MOLEBEN TO THE MOTHER OF GOD

Throughout the month of May, (starting May 1st) we will pray the Moleben to the Mother of God every weekday evening at 7:00 PM. A Moleben is a service of supplication or intercession. The Moleben to the Most Holy Mother of God is based on the Matins service, which is celebrated on feast days, and includes the reading of the Gospel. In this difficult time of war in Ukraine, we turn to the Mother of God, asking her to take the Ukrainian people under her protection, and we pray for her intercession on the path to peace and victory.

SCHEDULE FOR SERVICES FOR MEMORIAL DAY WEEKEND

The Reverend Fathers of all our parishes in the Chicago area have been asked to be at the cemetery on the following days:

Saturday, May 24 - 12:00 p.m. - 5:00 p.m.

Sunday, May 25 - 1:00 p.m. - 5:00 p.m.

Monday, May 26 - 10:30 a.m.

MEMORIAL DAY AT CEMETERY

Monday, May 26, 2025

10:30 a.m. - Solemn Panakhyda at the Memorial Cross for all deceased parishioners

Then there will be a procession to the graves of Bishops Jaroslav and Innocent and deceased priests. The procession will then continue to the Veteran's Memorial. Afterwards, priests will go to individual graves for Panakhyda services.

ПОРЯДОК ВІДПРАВ НА ЦВИНТАРІ З НАГОДИ „ДНЯ ПАМ'ЯТІ”

священики будуть на цвинтарі в такі дні:

Субота, 24 травня - 12:00 - 5:00 по пол.

Неділя, 25 травня - 1:00 - 5:00 по пол.

Понеділок, 26 травня - 10:30 ранку

„ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ”

Понеділок, 26 травня 2025 (на цвинтарі)

10:30 рано - Урочиста Панахида біля Меморіального хреста за всіх померлих парафійан, далі процесія до могил спочилих у Бозі Преосвященних Владик Ярослава і Іннокентія священників, згодом - процесія перейде до пам'ятника Ветеранів, опісля отці служитимуть Панахиди на гробах ваших близьких.

PRAY FOR THE SICK - Anatolij, Nina Jawnyj, Rostyslava Reay, Matthew Mulyk, JoAnn Szwed Maldonado, Mykola, Steven, Sean, Fr Walter, Maria, Andrea Kawka, Mary Spearman, Laura, Lucille Maryniw, Anna Hajduk, Mark Lawrin, Marta Stadnyk, Cyrus, Faith, Reed Meersman, Irena & John Skrypyk, Max & Valentina Laurtaire, James Styokes, Kathaleen, Susan, Fr. Michael Bliszcz, Debbie Cerkowniak, Barb Floyd, Connie Berhodth, Langan Fam, pray for the soldiers fighting for justice, pray for the families that have been separated from each other; pray for peace in the world, pray for bread for the hungry,

(продовження зі сторінки 4)

Христос починається не через людську похоть, а силою Святого Духа — як сказано в Лк. 1:35:

«Дух Святий зійде на Тебе, і сила Всевишнього осінить Тебе; тому й святе, що народиться, назветься Сином Божим».

З Духа Святого — підтверджує Його Божественне походження.

І Марії Діви — підкреслює Його справжнє людство. Це не міф, не легенда — це історична подія, яка сталася в конкретному часі й місці.

Святий Йоан Дамаскин каже: «Той, Хто є Сином Божим по природі, став Сином Людським через прийняття плоті — не перестаючи бути Богом».

Марія стає Богородицею (Θεοτόκος) — не просто «жінкою», через яку прийшло тіло, а справжньою Матір'ю втіленого Бога.

І став людиною»

Ці слова — найпростіші, але найсильніші. Бог став людиною. Не тільки зовні — не просто вдягнувся, як у людську одіжку. А по-справжньому. У Ньому — і Боже, і людське, разом, навіки. І саме тому Він нас розуміє. Він пройшов через усе: холод, втому, самотність, страждання. Він був із нами — і залишився з нами.

Це означає: немає жодної ситуації в житті, де ми були б зовсім одні. Бо Бог — уже там, поруч. Як брат. Як Спаситель. Як Той, Хто дихає нашим повітрям, іде з нами дорогою — і веде нас у небо. Це завершення цієї великої таємниці: Бог став людиною, не перестаючи бути Богом. Він прийняв усе людське, крім гріха (Євр. 4:15). Його тіло — справжнє. Його душа — людська. Його розум — людський. Але з'єднане з божественною природою в одній Особі — Ісуса Христа.

Халкидонський Собор (451 р.) сформулював це так:

«Один і той самий Христос, Син, Господь, Єдинородний, визнається в двох природах, без змішування, без перетворення, без розділення, без розлучення...»

Для чого це? Щоб Він міг помирити нас з Отцем, ставши посередником.

Святий Максим Сповідник писав: «Те, що не прийняв Христом — не спасення. Але Він прийняв усе людське, щоб усе зцілити».

Тому — немає нічого в нас, що було б чужим для Нього. Наші страхи, біль, сум, навіть смерть — усе Він пройшов разом із нами, щоби нам відкрити вічне життя.

(Cont from p 4)

Christ was not conceived through human lust, but by the power of the Holy Spirit, as declared in Luke 1:35:

“The Holy Spirit will come upon you, and the power of the Most High will overshadow you; therefore the child to be born will be called holy, the Son of God.” “Of the Holy Spirit” confirms His divine origin.

“And the Virgin Mary” emphasizes His true humanity.

This is not a myth or legend—it is a historical event that took place at a specific time and place. St. John of Damascus said: “He who is the Son of God by nature became the Son of Man by taking on flesh—without ceasing to be God.”

Mary becomes the Theotokos (Θεοτόκος)—not just a “woman” through whom the body came, but the true Mother of the incarnate God.

“And became man”

These are the simplest, yet most powerful words.

God became man. Not just outwardly—not just like putting on human clothes. But truly. In Him—divine and human are united, forever. And because of that, He understands us.

He passed through everything: cold, fatigue, loneliness, suffering. He was with us—and remains with us. This means: there is no situation in life where we are truly alone. Because God is already there—beside us. As a Brother. As a Savior. As the One who breathes our air, walks our roads—and leads us to heaven.

This is the culmination of this great mystery: God became man, without ceasing to be God. He took on all that is human—except sin (Heb. 4:15). His body—real. His soul—human. His mind—human. But united with the divine nature in one Person—Jesus Christ. The Council of Chalcedon (451 AD) expressed it like this: “One and the same Christ, Son, Lord, Only-begotten, recognized in two natures, without confusion, without change, without division, without separation...” Why? So that He could reconcile us with the Father, becoming the Mediator.

St. Maximus the Confessor wrote: “What is not assumed by Christ is not healed. But He assumed all that is human, to heal it all.”

Therefore—there is nothing in us that is foreign to Him. Our fears, our pain, our sorrow, even death—He went through all of it with us, so that He could open eternal life to us.

(продовження в наступному числі вісника)

to be continued in the next issue of the bulletin